

De oprit van de Tolsteeg...

Tegels haole in Wengerde

Wij hadde in de Dwarsstraet aan d'n achterkant van 't huis een smal tegele paojchie. Me moeder wou 't uitbraaije en aaigelijk ok aandere tegels. M'n vaoder hà veul kennese en voor d'n handel kwam die van Wengerde tot Noorlôôs. Op 'n aevend kwam pao thuis met een verhaol over 'n boerderij in Wengerde waer een schuur van in d'n brand gestaon had. De vloer van de schuur besting uit tegels en daer wou dien boer vanaf. M'n vaoder kon ze voor niks krijge, maor dan mos tie ze zellef gaon haole.

Een buurman had een kennes met een bakfiets, die mogge me lêene, aallêen op 'n zaeterdagmiddag. We vertrokke met d'n bakfiets naer Wengerde. De buurman op d'n bakfiets, ik d'r in en m'n vaoder op de fiets d'r naest. Deur Wijk C over d'n dijk naer Wijk D, daer begon d'n Tollesteegt. Vanaf d'n dijk een staaile stoep naer beneejene. Lôôpend of fietsend de stoep af? 't Wier fietsend, want dan kwam ie met een rotgang zôôwat tot aan de rijksweg die toe nog enkelbaons was. Maor 't gong zôô hard naer beneejene dat d'n bakfiets ombestuurbaor wier. D'r was gêên houwe meer aan en d'n bakfiets sloog om en kwam onderstenbove langs zij een ijzere hekke tò stilstand; op z'n kop. D'n buurman was over 't hekke gevloge en lag tusse de rôôje kôôle in 't groentetuintjie van de boerderij die je daer had. 't Êêste wà ze deeje was d'n bakfiets weer overend zette, want ik lag 'r onder. D'r kwamme gelijk overaal mense vendaen om te hellepe. 't Vel was vâ

m'n knieë en 'k had een plek op m'n kop. 't Bloejde wel; mè plaaisters, verband en een glaosie waoter wier ik op de bêên gehollepe. 'k Mos m'n vaoder belove dà 'k niks tege m'n moeder zou vertelle over 't ongeluk met d'n bakfiets.

Laeter as gedocht kwamme me in Wengerde-ôost aan. D'n boer sting aal te wachte. D'n bakfiets wier vorgelaoje mè tegels, maor 't wier veuls te zwaer. “Die krijg ie nooit d'n Tollesteegt op,” zee d'n boer. “We laoje de tegels over op 'n kar, en d'n trekker d'r voor.” Zô kwamme me thuis. 't Was aal aan 't begin van d'n aevend. M'n moeder was ongerust geworre en ze schrok toe ze aal die plaaisters en dà verband op m'n kop zag. “Wat is t'r mè je gebeurd?” “O, 'k ben gewoon gevaalle,” zee 'k. “Hij hè meegewaarekt en z'n best gedaen,” zee m'n vaoder. En 't wazze mooie tegels.

Zeun van Sjorse